

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT****20050** *Llei 41/2010, de 29 de desembre, de Protecció del Medi Marí.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La Directiva 2008/56/CE, de 17 de juny de 2008, per la qual s'establix un marc d'acció comunitària per a la política del medi marí (Directiva marc sobre l'estratègia marina) introduïx l'obligació d'aconseguir un bon estat ambiental de les aigües marines europees per mitjà de l'elaboració d'estratègies marines amb l'objectiu final de mantindre la biodiversitat i preservar la diversitat i el dinamisme d'uns oceans i mars que siguen nets, sans i productius, l'aprofitament del qual siga sostenible. Si bé hi ha en el patrimoni legislatiu espanyol un cert nombre de disposicions, en general de caràcter sectorial i sovint derivades dels convenis internacionals de protecció del medi marí, fins al moment no hi havia un marc normatiu complet que poguera garantir l'articulació de les activitats humanes en el mar de manera que no es comprometera la conservació de les característiques naturals dels ecosistemes marins, d'acord amb l'enfocament ecosistèmic. La present llei, que incorpora al dret espanyol la Directiva 2008/56/CE, engloba a més la regulació d'altres aspectes de la protecció del medi marí que fins ara no s'havien abordat en la legislació estatal. D'esta manera, la Llei de Protecció del Medi Marí es constituïx com el marc general per a la planificació del medi marí, amb l'objectiu d'aconseguir el seu bon estat ambiental.

La Directiva marc sobre l'estratègia marina estableix que les seues regulacions s'aplicaran a les aigües, el llit marí i el subsòl situats més enllà de la línia de base que servix per a mesurar l'amplària de les aigües territorials i que s'estenen fins al límit exterior de la zona en la qual un Estat membre de la Unió Europea exercix sobirania o jurisdicció de conformitat amb la Convenció de les Nacions Unides sobre Dret del Mar.

La Comissió Europea ha aclarit, en l'àmbit dels grups de treball d'aplicació de la Directiva marc sobre l'estratègia marina, que es consideren inclosos en estes aigües tant el mar territorial com la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental, i també qualsevol altra zona marina en la qual els estats exercisquen jurisdicció parcial, com les zones de protecció ecològica o pesquera.

A més, la Directiva marc sobre l'estratègia marina estableix que les aigües costaneres, d'acord amb la definició de la Directiva 2000/60/CE (Directiva marc de l'aigua), el seu llit marí i el seu subsòl, s'incorporaran en les estratègies en la mesura en què diversos aspectes de l'estat ambiental del medi marí no hagen sigut encara abordats directament en esta directiva ni en una altra legislació comunitària. Per tant, la Llei de Protecció del Medi Marí només s'aplicarà en les aigües costaneres, incloent-hi el domini públic portuari, si la regulació derivada de la Directiva marc de l'aigua no és suficient per a garantir el bon estat ambiental d'esta part del medi marí.

A Espanya diverses normes regulen la jurisdicció en els espais marins. La Llei 10/1977, de 4 de gener, sobre mar territorial, estableix que l'Estat espanyol té sobirania sobre el mar territorial adjacent a les seues costes, que inclou la columna d'aigua, el llit, el subsòl i els recursos d'eix mar, així com l'espai aeri suprajacent. El mar territorial s'estén des de la línia de baixamar escorada i, si és el cas, des de les línies de base rectes que siguen establides pel Govern, fins a una distància de dotze milles nàutiques. D'altra banda, la Llei

15/1978, de 20 de febrer, sobre zona econòmica, estableix que la zona econòmica exclusiva s'estén des del límit exterior del mar territorial espanyol fins a una distància de dos-centes milles nàutiques des de les línies de base, i que l'Estat espanyol té en esta zona drets sobirans als efectes de l'exploració i explotació dels recursos naturals del llit i del subsòl marins i de les aigües suprajacents. La Llei 15/1978 estableix la zona econòmica exclusiva només per a l'oceà Atlàntic (inclòs el mar Cantàbric), però no per al mar Mediterrani. No obstant això, per mitjà del Reial Decret 1315/1997, d'1 d'agost (modificat pel Reial Decret 431/2000, de 31 de març), s'estableix una zona de protecció pesquera en el Mediterrani, que s'estén des del límit del mar territorial al sud de la punta Negra - cap de Gata, continuant a l'est fins a la línia equidistant amb els països riberencs, fins a la frontera marítima amb França.

Per mitjà de l'article 129 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, es va modificar el text refós de la Llei d'Aigües aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i es va incorporar al dret espanyol la Directiva 2000/60/CE, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües (Directiva marc de l'aigua). En esta norma s'inclouen mesures de protecció de les aigües de transició i costaneres, que s'estenen fins a una milla nàutica mar endins des de les línies de base. Estes aigües formen part de les demarcacions hidrogràfiques i, per tant, s'inclouen en el procés de planificació hidrològica, que té entre els seus objectius aconseguir un bon estat de les aigües.

La present llei, per tant, resultarà aplicable al mar territorial, a la zona econòmica exclusiva de l'Atlàntic i del Cantàbric, a la zona de protecció pesquera del Mediterrani i a la plataforma continental, incloent-hi la plataforma continental ampliada que Espanya puga obtenir en aplicació del procediment previst en l'article 76 de la Convenció de Nacions Unides sobre el Dret del Mar. En el cas de les aigües costaneres, atés que l'aplicació de la Directiva marc de l'aigua a Espanya ja preveu la garantia de la consecució del bon estat, la Llei de Protecció del Medi Marí només s'aplicarà en els aspectes de la protecció o la planificació del medi marí que no s'hagen previst en els plans hidrològics de conca, per exemple pel que fa a la protecció d'espècies amenaçades marines, el control dels abocaments des de barcos o aeronaus, o la declaració d'àrees marines protegides.

L'article 132.2 de la Constitució Espanyola estableix que són béns de domini públic estatal la zona marítimoterrestre, les platges, el mar territorial i els recursos naturals de la zona econòmica i la plataforma continental. Així, la present llei pretén culminar el mandat de la Constitució, regulant aquelles porcions del domini públic marítimoterrestre, configurades com a tal, sota titularitat estatal en l'article 132.2, establint criteris per a la utilització d'aquella, així com per a la seua planificació i protecció, tenint en consideració les diferents característiques, especialment oceanogràfiques, de l'àmbit Atlàntic respecte del Mediterrani.

No hi ha un càlcul definitiu de la superfície de les aigües jurisdiccionals espanyoles, entre altres qüestions perquè hi ha alguns espais marins que no han sigut objecte de delimitació amb els estats veïns les costes dels quals són adjacents a les espanyoles o estan situades enfront d'estes. No obstant això, s'ha fet una estimació de la superfície del mar territorial, la zona econòmica exclusiva i zona de protecció pesquera del Mediterrani, que dona com a resultat un poc més d'un milió de quilòmetres quadrats d'aigües marines.

El medi marí és objecte de nombroses activitats humanes, i està sotmés a importants pressions i impactes. La pesca, la navegació, les instal·lacions de producció energètica, el turisme i la indústria de la biotecnologia són alguns dels sectors econòmics que afecten el medi marí o que s'hi duen a terme. Els abocaments urbans, industrials i fruit de la navegació, i la consegüent pèrdua de qualitat del medi marí, l'eliminació o alteració d'hàbitat i poblacions d'espècies marines, la sobreexplotació de recursos marins vius, el soroll submarí, la pressió urbanística, o les alteracions derivades del canvi climàtic, són algunes de les pressions a què estan subjectes els nostres mars i oceans.

L'objectiu de la present llei és aconseguir un bon estat ambiental del medi marí, i la ferramenta per a aconseguir esta meta és dur a terme una planificació coherent de les

activitats que s'hi practiquen. Les estratègies marines es constituïxen com els instruments essencials per a esta planificació, i s'elaborarà una estratègia per a cada una de les demarcacions marines establides. Les polítiques sectorials que puguen afectar el medi marí o que s'hi duguen a terme seran compatibles i s'adaptaran als objectius de les estratègies marines. És per això que tots els departaments ministerials, així com les comunitats autònomes, amb competències sobre el medi marí, participaran en totes les fases d'elaboració i aplicació de les estratègies marines.

Les demarcacions marines, com a subdivisió espacial espanyola que s'establix en aplicació de l'article 4 de la Directiva marc sobre l'estratègia marina, s'han delimitat tenint en compte les regions i subregions marines que esta establix, i obeint les particularitats hidrològiques, oceanogràfiques i biogeogràfiques de cada zona marina espanyola, per a garantir una planificació adequada a cada una d'estes subdivisions marines. La present llei establix cinc demarcacions marines, per a cada una de les quals s'elaborarà una estratègia marina. No obstant això, es determinen una sèrie de criteris de planificació aplicables a totes les estratègies, i es faculta el Govern perquè dicte directrius comunes sobre certs aspectes per a garantir la coherència de tots els instruments de planificació del medi marí a Espanya.

Les estratègies marines consistixen en l'elaboració d'una sèrie de tasques consecutives, que s'han de realitzar per a cada una de les demarcacions marines. La primera és l'avaluació inicial de l'estat del medi marí, que inclou les característiques naturals, les pressions i impactes i una anàlisi econòmica i social de la utilització del medi marí i dels costos del seu deteriorament. L'annex I inclou una llista indicativa de les característiques, pressions i impactes a incloure en esta avaluació. La segona tasca és la determinació del bon estat ambiental, que s'ha de basar en els onze descriptors que s'inclouen en l'annex II. La tercera és l'establiment d'una sèrie d'objectius ambientals, tenint en compte la llista indicativa de característiques de l'annex III, enfocats a aconseguir el bon estat ambiental que prèviament s'ha definit. Simultàniament, s'han de definir una sèrie d'indicadors per a poder avaluar la consecució dels objectius ambientals. La quarta tasca és l'establiment d'un programa de seguiment, d'acord amb les orientacions de l'annex IV. Finalment, s'ha d'elaborar i aplicar un programa de mesures per a aconseguir el bon estat ambiental. L'annex V inclou una llista no exhaustiva dels tipus de mesures que podran constituir estos programes. Tots els elements de les estratègies marines s'han d'actualitzar almenys cada sis anys. A més, la present llei preveu els mecanismes necessaris de cooperació i informació al públic.

La present llei, a més de regular els principis i mecanismes generals per a la planificació del medi marí, inclou altres disposicions per a la protecció del medi marí, en aplicació del que es disposa en diversos convenis internacionals dels quals Espanya és part, de manera que es reforça la seua efectivitat normativa a través de la legislació nacional específica.

En el marc del Conveni sobre la Diversitat Biològica, els estats tenen l'obligació de crear xarxes coherents d'àrees protegides, tant terrestres com marines. La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, crea la figura d'àrea marina protegida com una de les categories d'espais naturals protegits i determina que estes s'integraran en la Xarxa d'Àrees Marines Protegides. Fins ara, esta xarxa no s'havia regulat. La present llei crea formalment la Xarxa d'Àrees Marines Protegides i establix quins són els seus objectius, els espais naturals que la conformen i els mecanismes per a la seua designació i gestió.

En la Xarxa d'Àrees Marines Protegides es podran integrar, a més d'espais protegits de competència estatal, espais la declaració i gestió dels quals siga competència autonòmica en el supòsit establert en l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, i zones protegides a l'empara de legislació autonòmica pesquera, a proposta de la comunitat autònoma afectada i sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Tenint en compte la possible inclusió en la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'espais la declaració i gestió dels quals correspon a les administracions autonòmiques, la llei preveu per a estos casos que les comunitats autònomes litorals competents en la declaració

i gestió d'àrees marines protegides, en col·laboració amb l'Administració General de l'Estat, elaboren la proposta de criteris mínims comuns per a una gestió coordinada i coherent de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, que aprovarà la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

També poden formar part de la Xarxa altres àrees marines protegides existents en l'ordenament espanyol a partir de la mera ratificació i publicació de tractats internacionals o l'assumpció de compromisos internacionals com poden ser les reserves de la biosfera, els llocs patrimoni mundial de la UNESCO, els aiguamolls Ramsar, les zones especialment protegides d'importància per al Mediterrani, establides en el conveni de Barcelona, i les àrees marines protegides del conveni OSPAR, entre altres.

Finalment, s'establixen normes respecte als abocaments des de barcos i aeronaus al mar, a la incineració en el mar i a la col·locació de matèries sobre el fons marí, d'acord amb el conveni de Barcelona per a la protecció del medi marí i la regió costanera del Mediterrani, el conveni OSPAR sobre la protecció del medi ambient marí de l'Atlàntic nord-est, i el conveni de Londres (Conveni sobre la prevenció de la contaminació del mar per abocament de rebuïjos i altres matèries) i el seu protocol.

La present llei dota, per tant, el medi marí d'un marc regulador coherent que garantisca el seu bon estat ambiental. No obstant això, ja existix a Espanya legislació específica d'aplicació en el mar, que la present llei no pretén modificar ni derogar. Es tracta per exemple de la legislació referent a la navegació, als ports, a la pesca marítima, al sector d'hidrocarburs, a la lluita contra la contaminació en el mar, a la protecció d'espècies i hàbitats, entre altres. De fet, les estratègies marines que s'aproven a l'empara de la present llei reforçaran l'aplicació de la legislació sectorial, aplicable al medi marí, per a garantir-ne l'articulació coherent i coordinada, de manera que les activitats humanes en el mar no comprometen el bon estat ambiental.

La llei garanteix la participació de les comunitats autònomes en l'elaboració de les estratègies marines, en la mesura que n'afecte les competències, així com en el seguiment de la seua aplicació, a través de la creació dels comitès de seguiment de les estratègies marines per a cada una de les demarcacions marines, que estaran integrats per representants de les administracions estatal i autonòmica amb competències en l'execució de l'estratègia corresponent. Així mateix, perfila els mecanismes de coordinació i cooperació necessaris per a assolir els objectius de protecció del medi marí en un marc de ple respecte a les competències atribuïdes a les comunitats autònomes.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. La present llei estableix el règim jurídic que regix l'adopció de les mesures necessàries per a aconseguir o mantindre el bon estat ambiental del medi marí, a través de la seua planificació, conservació, protecció i millora.

2. Per la seua qualitat de bé de domini públic, s'assegurarà un ús sostenible dels recursos del medi marí que tinga en consideració l'interés general.

3. Els instruments essencials de planificació del medi marí són les estratègies marines, definides en el títol II de la present llei, les quals perseguiran com a objectius específics els següents:

a) Protegir i preservar el medi marí, incloent-hi la seua biodiversitat, evitar-ne el deteriorament i recuperar els ecosistemes marins en les zones que s'hagen vist afectades negativament.

b) Previndre i reduir els abocaments al medi marí, amb vista a eliminar-ne progressivament la contaminació, per a vetllar perquè no es produïsquen impactes o riscos greus per a la biodiversitat marina, els ecosistemes marins, la salut humana o els usos permesos del mar.

c) Garantir que les activitats i usos en el medi marí siguen compatibles amb la preservació de la seua biodiversitat.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. En virtut del que disposa l'article 132.2 de la Constitució, són béns de domini públic estatal, entre altres, el mar territorial i els recursos naturals de la zona econòmica i de la plataforma continental.

2. La present llei serà aplicable a totes les aigües marines, incloent-hi el llit, el subsòl i els recursos naturals, sotmeses a sobirania o jurisdicció espanyola.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, el títol II no serà aplicable a les aigües costaneres definides en l'article 16 bis del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, en relació amb aquells aspectes de l'estat ambiental del medi marí que ja estiguen regulats en el citat text refós o en els seus desplegaments reglamentaris, i s'han de complir, en tot cas, els objectius ambientals establits en virtut de la present llei i en les estratègies marines que s'aproven en aplicació d'esta.

4. La present llei no s'aplicarà a les activitats l'únic propòsit de les quals siga la defensa o la seguretat nacional. El Consell de Ministres, mitjançant un acord i previ dictamen del Consell d'Estat, determinarà les activitats l'únic propòsit de les quals siga la defensa o la seguretat nacional i que comporten la no aplicació de les estratègies marines. No obstant això, l'Estat s'esforçarà per garantir que estes activitats es duguen a terme, en la mesura que això siga raonable i factible, d'una manera compatible amb els objectius de la present llei.

Article 3. *Naturalesa i règim del medi marí.*

1. La utilització de les aigües marines, incloent-hi el llit, el subsòl i els recursos naturals, serà lliure, pública i gratuïta per als usos compatibles amb la seua naturalesa de bé de domini públic, de conformitat amb el que estableix l'article 31 de la Llei 22/1988, i amb la preservació de la seua integritat, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

2. Fora de l'ús comú general descrit en l'apartat anterior, no s'admetran sobre el medi marí més drets d'ús, explotació i aprofitament que els autoritzats en virtut de la legislació sectorial aplicable, que es planificaran d'acord amb l'estratègia de la demarcació marina corresponent o de manera que hi siguen compatibles.

3. L'autorització de tota activitat que requerisca, bé l'execució d'obres o instal·lacions en les aigües marines, el seu llit o el seu subsòl, bé la col·locació o el depòsit de matèries sobre el fons marí, així com els abocaments regulats en el títol IV de la present llei, haurà de disposar de l'informe favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí respecte de la compatibilitat de l'activitat o abocament amb l'estratègia marina corresponent, de conformitat amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament.

4. Qualsevol activitat que supose el maneig d'espècies marines de competència estatal incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades o en els annexos de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, i l'observació de cetacis regulada en el Reial Decret 1727/2007, de 21 de desembre, pel qual s'establixen mesures de protecció dels cetacis, estarà sotmesa a l'autorització prèvia, que atorgarà el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. L'autorització es concedirà si l'activitat es considera compatible amb l'estratègia marina corresponent, de conformitat amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament, amb un informe previ de la comunitat autònoma afectada en el supòsit d'activitats que s'hagen de dur a terme en espais naturals declarats per estes en virtut del que disposa l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Article 4. *Criteris de planificació en el medi marí.*

1. L'actuació dels poders públics en matèria de planificació del medi marí es regirà pels criteris següents:

a) S'aplicarà una gestió adaptativa de les activitats humanes, seguint el principi de precaució i l'enfocament ecosistèmic i tenint en compte el coneixement científic, per a garantir que la pressió conjunta d'estes activitats es mantinga en nivells compatibles amb la consecució d'un bon estat ambiental.

b) No es comprometrà la capacitat dels ecosistemes marins de respondre als canvis induïts per l'activitat humana.

c) Es propiciarà l'aprofitament sostenible dels béns i servicis marins per les generacions actuals i futures.

d) Es garantirà la coherència de totes les estratègies marines de cada regió marina, a través de la necessària coordinació en l'àmbit autonòmic, nacional i internacional.

e) Es promourà la conservació de la biodiversitat i els processos ecològics del medi marí a través de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i altres instruments de protecció.

f) Es mantindrà com a objectiu la minimització de la contaminació del medi marí, entenent com a contaminació tota introducció directa o indirecta en el medi marí de substàncies o energies com a conseqüència de l'activitat humana, incloent-hi les fonts sonores submarines, que provoquen o puguen provocar efectes nocius, com perjudis als recursos vius i als ecosistemes marins –inclosa la pèrdua de biodiversitat–, riscos per a la salut humana, obstacles a les activitats marítimes, especialment a la pesca, al turisme, a les activitats d'oci i a la resta d'usos permesos del mar, així com alteracions de la qualitat de les aigües marines que en limite la utilització i una reducció del seu valor recreatiu, o en termes generals un menyscabament de l'ús sostenible dels béns i servicis marins i dels seus recursos.

g) Es garantirà que la investigació marina orientada a l'aprofitament racional dels recursos i potencialitats del medi marí siga compatible amb l'èxit del bon estat ambiental.

h) Les polítiques sectorials que puguen afectar el medi marí o que s'hi duguen a terme seran compatibles i s'adaptaran als objectius de les estratègies marines.

i) Es realitzaran estudis sobre la capacitat de càrrega d'estos espais en relació amb les activitats humanes que s'hi duguen a terme.

2. El Govern podrà aprovar directrius comunes a totes les estratègies marines a fi de garantir la coherència dels seus objectius, en aspectes com ara:

a) La Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.

b) Els abocaments al mar.

c) Els aprofitaments energètics situats en el medi marí.

d) La investigació marina i l'accés a les dades marines.

e) L'avaluació i el seguiment de la qualitat ambiental del medi marí.

f) L'ordenació de les activitats que es duen a terme en el medi marí o que el poden afectar.

g) La mitigació dels efectes i l'adaptació al canvi climàtic.

3. Les directrius relatives al punt a) de l'apartat anterior s'aprovaran de conformitat amb el procediment previst en l'article 28.d) d'esta llei. Les directrius relatives als punts b), c), d), e) i f) de l'apartat anterior s'aprovaran a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí prèvia consulta a les comunitats autònomes, a la Conferència Sectorial de Medi Ambient, al Consell Assessor de Medi Ambient i als departaments ministerials afectats, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Article 5. *Principis inspiradors en la determinació de mesures per a cada demarcació marina.*

1. Inspiraran la determinació de les mesures els principis següents:
 - a) El principi de precaució.
 - b) El marc d'exigència en l'àmbit internacional i comunitari a l'hora d'integrar les mesures en un programa, el respecte i l'aplicació de les normes previstes en els tractats internacionals sobre la matèria subscrits per l'Estat espanyol i la normativa europea.
 - c) El desenrotllament sostenible i, en particular, l'impacte social, ambiental i econòmic de les mesures previstes.
 - d) El principi d'acció preventiva.
 - e) El principi de correcció de danys ambientals en la mateixa font.
 - f) El principi de qui contamina, paga.
 - g) La presa en consideració de les normatives sectorials, en particular d'aquelles vinculades amb l'interés general, la seguretat de subministrament o les que tinguen implicacions de caràcter estratègic, que es puguen veure afectades per la implantació d'estes mesures.
2. Es vetlarà perquè les mesures siguen rendibles i viables des del punt de vista tècnic, per la qual cosa abans d'introduir noves mesures s'han de realitzar avaluacions d'impacte, incloent-hi una anàlisi de costos i beneficis ambientals, econòmics i socials. Així mateix, després de la seua introducció es realitzaran periòdics balanços sobre el seu impacte.

TÍTOL II

Estratègies marines

CAPÍTOL I

Àmbit i naturalesa

Article 6. *Regions, subregions i demarcacions marines.*

1. Als efectes del que disposa el present títol, el medi marí espanyol es dividix en les regions i subregions marines següents:
 - a) Regió de l'Atlàntic Nord-oriental.
 - i. Subregió del golf de Biscaia i les costes ibèriques.
 - ii. Subregió Atlànticomacaronèsica de Canàries.
 - b) Regió del mar Mediterrani.
2. Als efectes de la present llei i per a facilitar-ne l'aplicació, sobre les anteriors regions i subregions marines s'establixen les subdivisions següents, denominades demarcacions marines, que constituïxen l'àmbit espacial sobre el qual es desenrotllarà cada estratègia marina:
 - a) Demarcació marina nord-atlànica: medi marí on Espanya exercix sobirania o jurisdicció comprés entre el límit de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i França al golf de Biscaia i el límit septentrional de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i Portugal.
 - b) Demarcació marina sud-atlànica: medi marí on Espanya exercix sobirania o jurisdicció, comprés entre el límit de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i Portugal al golf de Cadis i el meridià que passa pel cap d'Espartel.

c) Demarcació marina de l'Estret i Alborán: medi marí en el qual Espanya exercix sobirania o jurisdicció, comprés entre el meridià que passa pel cap d'Espartel i una línia imaginària amb orientació 128° respecte al meridià que passa pel cap de Gata, i medi marí en el qual Espanya exercix sobirania o jurisdicció en l'àmbit de Ceuta, Melilla, les illes Chafarinas, l'illot Perejil, penyals de Vélez de la Gomera i Alhucemas i l'illa d'Alborán.

d) Demarcació marina llewantinoblear: medi marí en el qual Espanya exercix sobirania o jurisdicció, comprés entre una línia imaginària amb orientació 128° respecte al meridià que passa pel cap de Gata i el límit de les aigües jurisdiccionals entre Espanya i França al golf de Lleó.

e) Demarcació marina canària: medi marí en el qual Espanya exercix sobirania o jurisdicció entorn de les illes Canàries.

Article 7. *Estratègies marines. Naturalesa.*

1. Les estratègies marines són els instruments de planificació de cada demarcació marina i constitueixen el marc general al qual hauran d'ajustar-se necessàriament les diferents polítiques sectorials i actuacions administratives amb incidència en el medi marí d'acord amb el que estableix la legislació sectorial corresponent.

2. Les estratègies marines seran públiques i vinculants per a les administracions públiques i no crearan per si mateixa drets o obligacions per als particulars o entitats, per la qual cosa la seua aprovació o modificació no donarà lloc a indemnització.

3. L'aplicació de les estratègies comportarà l'adopció de les actuacions administratives i disposicions normatives que es consideren necessàries per a l'efectivitat d'estes.

4. Les estratègies marines inclouran l'avaluació de l'estat ambiental de les aigües, la determinació del bon estat mediambiental, la fixació dels objectius mediambientals a aconseguir, un programa de mesures per a aconseguir els objectius i un programa de seguiment.

CAPÍTOL II

Actuacions preparatòries

Secció 1a. *Avaluació, definició del bon estat ambiental, definició d'objectius i programes de seguiment*

Article 8. *Avaluació.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí durà a terme una avaluació inicial de l'estat ambiental actual i de l'impacte de les activitats humanes en el medi marí de cada demarcació marina. Esta avaluació inicial estarà basada en la millor informació científica disponible i es durà a terme prèvia consulta amb els departaments ministerials i les comunitats autònomes amb competències en el medi marí, de conformitat amb el que estableix l'article 22 de la present llei.

2. S'entén per estat ambiental l'estat general del medi ambient en el mar, tenint en compte l'estructura, la funció i els processos dels ecosistemes que componen el medi marí, factors fisiogràfics, geogràfics, biològics, geològics i climàtics naturals, així com les condicions físiques, incloent-hi les acústiques, i químiques, derivades, en particular, de les activitats humanes dins o fora de la zona de què es tracte.

3. L'avaluació inicial inclourà els elements següents:

a) Una anàlisi de les característiques essencials i de l'estat ambiental actual de la demarcació marina, basat en la llista indicativa d'elements que figura en el quadro 1 de l'annex I.

b) Una anàlisi dels principals impactes i pressions que afecten l'estat ambiental de la demarcació marina, basat en la llista indicativa d'elements que figura en el quadro 2 de

l'annex I, que tinga en compte les tendències perceptibles, i que comprega els principals efectes acumulatius i sinèrgics.

c) Una anàlisi econòmica i social de la utilització del medi marí i del cost que en suposa el deteriorament.

4. Les anàlisis esmentades tindran en compte els elements relacionats amb les aigües costaneres i les aigües territorials regulades en el text refós de la Llei d'Aigües. Així mateix, tindran en compte altres avaluacions existents, com les realitzades en el context dels convenis marins regionals o de la implantació i desenrotllament de la Xarxa Natura 2000, a fi de presentar una avaluació general de l'estat del medi marí.

Article 9. *Definició del bon estat ambiental.*

1. El bon estat ambiental del medi marí és aquell en què este dona lloc a oceans i mars ecològicament diversos i dinàmics, nets, sans i productius en el context de les seues condicions intrínseques, i en el qual la utilització del medi marí siga sostenible, de manera que així queda protegit el seu potencial d'usos, activitats i recursos per part de les generacions actuals i futures.

2. En tot cas, el bon estat ambiental del medi marí implicarà necessàriament:

a) que l'estructura, les funcions i els processos dels ecosistemes que componen el medi marí, juntament amb els factors fisiogràfics, geogràfics, geològics i climàtics, permeten el ple funcionament d'eixos ecosistemes i mantinguen la seua capacitat de recuperació enfront dels canvis ambientals induïts per l'home;

b) que les espècies i els hàbitat marins estiguen protegits, es previnga la pèrdua de la biodiversitat induïda per l'home i els diversos components biològics funcionen de manera equilibrada;

c) que les propietats hidromorfològiques, físiques i químiques dels ecosistemes, incloent-hi les que resulten de l'activitat humana en la zona de què es tracte, mantinguen els ecosistemes d'acord amb el que s'ha indicat anteriorment;

d) que els abocaments antropogènics de substàncies i d'energia en el medi marí, incloent-hi el soroll, no superen la resiliència del medi o generen efectes de contaminació.

3. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, prèvia consulta a les comunitats autònomes, en funció de l'avaluació inicial, definirà per a cada demarcació marina un conjunt de característiques corresponents a un bon estat ambiental, i per a fer-ho es basaran en els descriptors qualitius enumerats en l'annex II.

4. Addicionalment, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí podrà definir criteris per a especificar les característiques tècniques dels descriptors qualitius inclosos en l'annex II.

5. La definició del bon estat ambiental també tindrà en compte les llistes indicatives de l'annex I, i en particular els indicadors fisicoquímics, tipus d'hàbitats, indicadors biològics, la hidromorfologia, així com els impactes i pressions de les activitats humanes.

6. En l'elaboració de l'avaluació inicial es garantirà que les dades utilitzades tinguen la qualitat i fiabilitat necessària per a assegurar la comparabilitat dels resultats obtinguts dins de les regions, subregions i demarcacions marines.

Article 10. *Definició d'objectius ambientals.*

1. Els objectius ambientals són l'expressió qualitativa o quantitativa de l'estat desitjat dels diversos components del medi marí respecte a cada demarcació marina, així com de les pressions i els impactes sobre este medi.

2. Sobre la base de l'avaluació inicial, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí durà a terme una proposta d'objectius ambientals i indicadors associats per al medi marí respecte a cada demarcació marina amb l'objecte d'aconseguir un bon estat ambiental, tenint en compte per a això les pressions i els impactes enumerats en el quadro 2 de

l'annex I. Els objectius ambientals es definiran tenint en compte la llista indicativa de característiques de l'annex III.

3. Esta proposta, junt amb la definició del bon estat ambiental, serà sotmesa a acord del Consell de Ministres prèvia consulta als organismes públics d'investigació competents i al Consell Assessor de Medi Ambient i amb un informe previ de les comunitats autònomes afectades, una vegada complit el tràmit de participació pública.

4. A l'establir estos objectius ambientals i indicadors associats es tindran en compte els objectius ambientals vigents a escala nacional, comunitària o internacional, i d'esta manera s'assegura la compatibilitat d'estos objectius entre si i que es tenen en compte els efectes transfronterers.

Article 11. *Programes de seguiment.*

1. Sobre la base de l'avaluació inicial, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí elaborarà i aplicarà, d'acord amb el que estableix l'annex IV, programes de seguiment coordinats per a avaluar permanentment l'estat ambiental del medi marí, tenint en compte les llistes indicatives de l'annex I i en referència als objectius ambientals definits segons l'article anterior.

2. Hauran de ser compatibles dins de les regions o subregions marines i es basaran en les disposicions en matèria d'avaluació i seguiment establits per la legislació comunitària aplicable o en virtut d'acords internacionals, i seran compatibles amb estes.

Article 12. *Investigació marina.*

El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí durà a terme les activitats descrites en esta secció a través de l'Institut Espanyol d'Oceanografia, com a mitjà propi i servici tècnic de l'Administració General de l'Estat, o bé per mitjà de comandes de gestió o contractes amb altres centres d'investigació.

Secció 2a. *Elaboració i aprovació de les estratègies marines*

Article 13. *Programes de mesures.*

1. Una vegada aprovats els objectius ambientals i tenint en compte l'avaluació inicial, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, en col·laboració amb les comunitats autònomes i la resta d'administracions públiques implicades, elaborarà un programa de mesures per a cada demarcació marina, que inclourà les mesures necessàries per a aconseguir o mantindre un bon estat ambiental.

2. Les mesures es definiran tenint en compte els tipus de mesures enumerades en l'annex V i s'integraran en un programa de sis anys de duració, en el qual s'establisquen les activitats a desenrotllar, els terminis per a la seua execució i l'organisme responsable de la seua aplicació i control. Així mateix, el programa especificarà, per a cada mesura, els objectius ambientals amb els quals està relacionada i de quina manera contribuirà a la consecució d'estos objectius.

3. Per a tindre en consideració els impactes socials i econòmics, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí consultarà, als departaments corresponents i a les comunitats autònomes, sobre les activitats exercides en l'àmbit de les seues competències que es puguen veure afectades per l'aprovació d'estos programes de mesures.

4. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí prendrà en consideració les implicacions dels seus programes de mesures sobre el medi marí situat més enllà de la sobirania i jurisdicció espanyoles, a fi de minimitzar els riscos de danys i, en la mesura que siga possible, generar un impacte positiu sobre el dit medi.

Article 14. *Contingut.*

1. Els programes de mesures definiran les actuacions a dur a terme per a la consecució dels objectius ambientals, que podran ser normes aplicables a les activitats amb incidència

sobre el medi marí, directrius sobre els usos del medi marí, projectes d'actuació, restriccions geogràfiques o temporals d'usos, mesures de control i reducció de la contaminació, entre altres.

2. Els programes de mesures inclouran la protecció espacial, per a contribuir a la constitució de xarxes coherents i representatives d'àrees marines protegides que cobrisquen adequadament la diversitat dels ecosistemes que les componen. A més, inclouran les zones marines protegides declarades d'acord amb els convenis internacionals dels quals és part el Regne d'Espanya. La constitució d'estes xarxes coherents i representatives d'àrees marines protegides es realitzarà d'acord amb el que estableix la present llei.

3. Així mateix, els programes de mesures podran incloure mesures específiques per a la protecció d'espècies i tipus d'hàbitats, en particular, l'elaboració i aplicació d'estratègies i plans de recuperació i conservació d'espècies marines del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades, així com estratègies i plans de conservació i restauració d'hàbitat marins inclosos en el Catàleg Espanyol d'Hàbitat en Perill de Desaparició, definits en la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Article 15. *Aprovació de l'estratègia marina.*

Les estratègies marines, que inclouran el Programa de Mesures, hauran de ser aprovades pel Govern mitjançant un reial decret, previ debat en el si de la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i amb un informe previ dels ministeris afectats, les comunitats autònomes afectades, i del Consell Assessor de Medi Ambient, una vegada complit el tràmit d'informació pública.

Article 16. *Informes de compliment.*

Quan la posada en marxa del programa de mesures implique l'actuació d'altres administracions públiques, estes informaran el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí de les disposicions, projectes o actuacions concretes que es duguen a terme en compliment de les estratègies marines.

Article 17. *Mesures urgents.*

1. Quan el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí determine que l'estat del medi marí d'una zona específica és crític, el Govern adoptarà mesures de caràcter urgent, avançant l'execució dels programes de mesures i establint, si és el cas, mesures de protecció més estrictes.

2. Quan es tracte d'un espai marí protegit, la declaració i gestió del qual siga de competència autonòmica en el supòsit previst en l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, el Govern adoptarà mesures de caràcter urgent amb l'acord previ amb les comunitats autònomes afectades.

3. Quan es tracte d'una zona limítrofa amb un altre Estat membre de la Unió Europea, situada en una mateixa regió o subregió marina regulada per la present llei, les mesures es prendran de comú acord.

CAPÍTOL III

Excepcions al compliment de l'estratègia

Article 18. *Incompliment d'objectius.*

1. Per a cada una de les estratègies marines, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, amb un informe previ del comitè de seguiment corresponent i de la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines, als quals fa referència l'article 22 de la present llei, determinarà quins són els casos en què, a causa de qualsevol de les circumstàncies

enumerades a continuació, no pugen aconseguir-se els objectius ambientals o tots els aspectes del bon estat ambiental, a través de les mesures que s'hagen adoptat:

- a) acció o omissió de la qual no és responsable el Regne d'Espanya;
- b) causes naturals;
- c) força major;
- d) modificacions o alteracions en les característiques físiques del medi marí com a conseqüència de mesures adoptades per raons d'interés general prevalent que primen sobre l'impacte negatiu sobre el medi ambient;
- e) condicions naturals que no permeten millorar en el moment adequat la situació del medi marí.

Els casos d'excepció es descriuran clarament en els programes de mesures.

2. Així mateix, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí determinarà en quins casos no es poden aconseguir dins del termini previst els objectius ambientals, o tots els aspectes del bon estat ambiental, a causa de la concurrència de condicions naturals que no permeten millorar la situació del medi marí de què es tracte.

3. En tot cas, mentres persistisquen les causes de l'excepció, les administracions públiques competents adoptaran les mesures necessàries per a prosseguir en l'èxit dels objectius ambientals, evitar nous deterioraments de l'estat del medi marí afectat per les raons definides en les lletres b), c) o d), i mitigar l'impacte perjudicial a escala de la demarcació marina de què es tracte o en el medi marí adjacent. Estes mesures s'integraran quan siga possible en els programes de mesures quan s'actualitzen segons l'article 20.

4. En la situació prevista en l'apartat 1, lletra d), el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí vetllarà perquè les modificacions o alteracions no excloguen o comprometen de manera definitiva la consecució d'un bon estat ambiental, tant en l'àmbit de la demarcació marina de què es tracte com en el medi marí adjacent.

Article 19. *Inexistència de riscos significatius o costos desproporcionats.*

El Govern elaborarà i aplicarà tots els elements de les estratègies marines, si bé, al fer-ho, no estarà obligat a adoptar mesures específiques, excepte pel que fa a l'avaluació inicial i al programa de seguiment, quan no existisquen riscos significatius per al medi marí o quan els costos siguen desproporcionats en relació amb els riscos per al medi marí, i sempre que no es produïska un ulterior deteriorament. En qualsevol cas, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí evitarà que es comprometa permanentment la consecució del bon estat ambiental.

CAPÍTOL IV

Actualització

Article 20. *Actualització.*

1. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí durà a terme una actualització periòdica de tots els elements de les estratègies corresponents a cada una de les demarcacions marines afectades.

2. Esta actualització es durà a terme de manera coordinada amb els estats membres que compartixen regions o subregions marines, a través de les vies previstes en la normativa comunitària o en els convenis marins regionals mencionats en la present llei.

3. L'actualització es realitzarà cada sis anys.

4. Si del resultat de l'actualització és necessari modificar els objectius ambientals, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí elaborarà una nova proposta que haurà de ser aprovada per acord de Consell de Ministres complint els mateixos tràmits que els previstos per a l'aprovació de l'estratègia. En cas de modificar-se el programa de mesures, la nova proposta s'aprovarà mitjançant un reial decret.

CAPÍTOL V

Informació i participació pública, coordinació i cooperació

Article 21. *Informació i participació pública.*

1. De conformitat amb el que estableix la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí publicarà i posarà a disposició del públic, perquè presente les seues observacions, resums dels següents elements de les estratègies marines o de les actualitzacions:

- a) L'avaluació inicial i la definició del bon estat ambiental.
- b) Els objectius ambientals.
- c) Els programes de seguiment.
- d) Els programes de mesures.
- e) L'actualització de les estratègies marines.

2. En el procés de participació pública es consultarà els organismes internacionals relacionats amb l'aplicació de convenis o acords de protecció del medi marí del qual és part el Regne d'Espanya, els organismes científics consultius i els consells consultius regionals.

Article 22. *Coordinació i cooperació.*

1. Reglamentàriament es crearà la Comissió Interministerial d'Estratègies Marines per a la coordinació de l'elaboració, aplicació i seguiment de la planificació del medi marí del qual formaran part els departaments ministerials amb competències amb incidència sobre el medi marí. La presidència de la comissió correspondrà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i la composició i funcions es determinaran reglamentàriament.

2. La cooperació entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a l'elaboració de les estratègies marines es durà a terme a través de la Conferència Sectorial de Medi Ambient i dels òrgans de cooperació i coordinació existents.

3. Per a cada una de les demarcacions marines es constituirà un Comitè de Seguiment de l'Estratègia Marina, la composició i les funcions del qual es desplegaran reglamentàriament, integrat per representants de les administracions estatal i autonòmica amb competències en l'execució de l'estratègia corresponent, per al seguiment de l'aplicació de les estratègies marines.

Este comitè elevarà informes periòdics a la Conferència Sectorial de Medi Ambient sobre el compliment de les estratègies marines.

Article 23. *Cooperació internacional.*

El Govern reforçarà la cooperació entre el Regne d'Espanya i els altres estats membres de la Unió Europea, i també amb tercers països que compartixen la mateixa regió o subregió marina, a l'efecte d'assegurar la coherència i la coordinació de les estratègies de la mateixa zona, incloent-hi els programes de seguiment.

TÍTOL III

Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i conservació d'espècies i hàbitat marins

Article 24. *Creació de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.*

La Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya està constituïda per espais protegits situats en el medi marí espanyol, representatius del patrimoni natural marí, amb

independència que la seua declaració i gestió estiguen regulades per normes internacionals, comunitàries i estatals, així com el seu marc normatiu i el sistema de relacions necessari per al seu funcionament. També podran quedar integrats en la Xarxa aquells espais de declaració i gestió dels quals estiguen regulats per normes autonòmiques en el supòsit establert en l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

Article 25. *Objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.*

Els objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya són els següents:

1. Assegurar la conservació i recuperació del patrimoni natural i la biodiversitat marina.
2. Protegir i conservar les àrees que millor representen el rang de distribució de les espècies, hàbitat i processos ecològics en els mars.
3. Fomentar la conservació de corredors ecològics i la gestió d'aquells elements que resulten essencials o tinguen una importància primordial per a la migració, la distribució geogràfica i l'intercanvi genètic entre poblacions d'espècies de fauna i flora marines.
4. Constituir l'aportació de l'Estat espanyol a les xarxes europees i paneuropees que, si és el cas, s'establisquen, així com a la Xarxa Global d'Àrees Marines Protegides.

Article 26. *Tipus d'àrees incloses en la Xarxa.*

1. Podran formar part de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, d'acord amb el que disposa l'article 24, els espais protegits següents:

- a) Les àrees marines protegides.
- b) Les zones especials de conservació i les zones de protecció especial per a les aus, que conformen la Xarxa Natura 2000.
- c) Altres categories d'espais naturals protegits, segons estableix l'article 29 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.
- d) Les àrees protegides per instruments internacionals, sense perjudici que la seua declaració i gestió s'ajustarà al que disposa la corresponent normativa internacional.
- e) Les reserves marines regulades en l'article 14 de la Llei 3/2001, de 26 de març, de Pesca Marítima de l'Estat, quedaran integrades en la Xarxa, sense perjudici que la seua declaració i gestió es realitzarà d'acord amb el que es disposa en la dita llei.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí establirà els criteris d'integració en la Xarxa d'acord amb els quals inclourà aquells espais de competència estatal.

3. Podran formar part de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya aquells espais marins protegits que complisquen els criteris previstos en l'apartat anterior, la declaració i gestió dels quals siga competència autonòmica en el supòsit establert en l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, i també aquelles zones protegides a l'empara de legislació autonòmica pesquera, a proposta de la comunitat autònoma afectada, previ acord de la Conferència Sectorial de Medi Ambient.

Article 27. *Declaració i gestió d'àrees marines protegides.*

1. La declaració de les àrees marines protegides a les quals es referix l'article 26.1 a), de competència estatal, es durà a terme mitjançant un reial decret, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, previ informe del Consell Assessor de Medi Ambient i la Conferència Sectorial de Pesca.

2. La gestió de les àrees marines protegides incloses en la Xarxa s'ajustarà als criteris mínims comuns que es dicten per a la gestió coordinada i coherent de la Xarxa. Les dites directrius seran aprovades pel Consell de Ministres mitjançant un reial decret, a proposta del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, sobre la base de la proposta aprovada en conferència sectorial, de conformitat amb el que disposa l'article 28.d) i, prèvia consulta al Consell Assessor de Medi Ambient.

3. En les àrees marines protegides la declaració i gestió de les quals siga competència autonòmica en el supòsit establert en l'article 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, i integrades en la Xarxa d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article anterior, respecte a les quals s'hagen d'adoptar mesures de conservació que tinguen relació amb activitats la regulació o execució de les quals siga competència de l'Estat, la comunitat autònoma encarregada de la gestió podrà sol·licitar del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, bé l'adopció de les dites mesures o bé, quan estes no siguen de la seua competència, el trasllat de la sol·licitud al departament oportú. En el cas de mesures de conservació que afecten la pesca marítima, la comunitat autònoma haurà d'acreditar que ha adoptat i aplicat prèviament mesures semblants en les aigües interiors de la dita àrea o, en cas contrari, justificar adequadament les raons per les quals no és procedent adoptar-les.

4. L'Institut Espanyol d'Oceanografia serà considerat com a organisme de referència per a la declaració d'un espai com a àrea marina protegida i també per a l'establiment de qualssevol altres espais naturals protegits susceptibles de ser integrats en la Xarxa d'Àrees Marines Protegides als efectes del que disposa este article i en els articles 6 i 36.1 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre. Tot això sense detriment que les comunitats autònomes puguen emprar altres organismes científics per a la investigació relacionada amb la gestió dels espais protegits de la seua competència.

Article 28. *Funcions de l'Administració General de l'Estat.*

Per a la consecució dels objectius de conservació de la biodiversitat marina, i de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya en particular, l'Administració General de l'Estat, a través del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, sense perjudi de les competències del Ministeri d'Assumptes Exteriors i Cooperació, realitzarà les funcions següents:

- a) Gestionar les àrees marines protegides de competència estatal i garantir-ne la conservació, i coordinar la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.
- b) Proposar a les institucions europees i òrgans internacionals, segons corresponga, la inclusió en xarxes internacionals d'aquells espais marins de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya que complisquen els requisits exigits per les seues respectives categories de protecció.
- c) Declarar i gestionar les zones especials de conservació i les zones d'especial protecció de les aus en el medi marí, en els supòsits establerts en l'article 6 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.
- d) Elaborar, juntament amb les comunitats autònomes litorals competents en la declaració i gestió d'àrees marines protegides, la proposta dels criteris mínims comuns per a la gestió coordinada i coherent de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya, que aprovarà la Conferència Sectorial de Medi Ambient, i el Pla Director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.
- e) Realitzar el seguiment i avaluació, tant de la Xarxa com de les seues directrius comunes.
- f) Fomentar i proposar instruments de cooperació per a la consecució dels objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya en el seu conjunt.
- g) Representar Espanya en les xarxes internacionals d'Àrees Marines Protegides i establir mecanismes de cooperació internacional que permeten la projecció externa de la Xarxa.
- h) Aprovar i aplicar els plans de recuperació i conservació d'espècies marines incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades que siguen de competència estatal, segons el que preveu la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i la Biodiversitat.
- i) Aprovar i aplicar les estratègies i plans de conservació i restauració d'hàbitat marins inclosos en el Catàleg Espanyol d'Hàbitat en Perill de Desaparició que siguen de competència estatal, segons el que preveu l'article 6 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre.

j) L'elaboració d'una memòria anual de seguiment de les actuacions de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i d'informes triennals de la situació de la Xarxa.

Article 29. *Pla director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya.*

1. Com a instrument bàsic de coordinació per a la consecució dels objectius de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya i en compliment del que estableix l'article 28.d) d'esta llei, s'elaborarà un Pla director, que inclourà, almenys:

a) Els objectius estratègics de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides durant la vigència del Pla director, així com la programació de les actuacions que desenrotllarà la Xarxa per a aconseguir-los.

b) Els objectius que es pretén aconseguir en matèria de cooperació i col·laboració amb altres administracions o organismes, tant en l'àmbit nacional com internacional.

c) Les directrius per a la planificació i la conservació de les àrees marines protegides.

d) El programa d'actuacions comunes de la Xarxa i els procediments per al seguiment continu i l'avaluació.

e) La determinació dels projectes d'interés general que podran ser objecte de finançament estatal.

2. El Pla director tindrà una vigència màxima de deu anys. Anualment el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí incorporarà en la memòria de la Xarxa un informe sobre el seu compliment.

3. El Pla director de la Xarxa d'Àrees Marines Protegides d'Espanya serà elaborat pel Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí i aprovat per reial decret, amb un informe previ del Consell Assessor de Medi Ambient. Per a la seua elaboració i revisió se seguirà un procediment amb participació pública, en el qual participaran, almenys, les comunitats autònomes litorals, i serà sotmés a una avaluació ambiental estratègica.

Article 30. *Seguiment i avaluació d'hàbitat i espècies.*

Per a l'avaluació i el seguiment d'àrees marines d'interés per a la conservació d'espècies i hàbitat marins protegits o amenaçats, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí comptarà amb l'Institut Espanyol d'Oceanografia, com a mitjà propi i servici tècnic de l'Administració General de l'Estat, o bé subscriurà comandes de gestió o contractes amb altres centres d'investigació.

TÍTOL IV

Dels abocaments al mar

Article 31. *Abocaments des de terra al mar.*

Els abocaments des de terra al mar es regularan per la seua normativa específica i per les prescripcions dels convenis marins regionals que siguen aplicables en funció de la seua ubicació geogràfica, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Article 32. *Abocament de rebutjos o altres matèries des de barcos i aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar.*

1. Per «abocament» s'entén:

a) tota evacuació deliberada en el mar de rebutjos o altres matèries des de barcos, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar;

b) tot afonament deliberat en el mar de barcos, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar;

c) tot emmagatzemament de rebutjos o altres matèries en el llit o en el subsòl del mar des de barcos, aèronaus, plataformes o altres construccions en el mar; i

d) tot abandó o derrocament «in situ» de plataformes o altres construccions en el mar, amb l'únic objecte de desfer-se'n deliberadament.

2. L'«abocament» no inclou:

a) l'evacuació en el mar de rebutjos o altres matèries que resulte, directament o indirectament, de les operacions normals de barcos, aèronaus, plataformes o altres construccions en el mar i del seu equip, excepte els rebutjos o altres matèries que es transporten en barcos, aèronaus, plataformes o altres construccions en el mar destinats a l'evacuació d'estes matèries, o s'hi transborden, o que resulten del tractament dels rebutjos o altres matèries en eixos barcos, aèronaus, plataformes o construccions;

b) el depòsit de matèries o altres substàncies per a un fi diferent de la mera evacuació, sempre que la dita col·locació no siga contrària als objectius de la present llei.

3. Queda prohibit amb caràcter general l'abocament al medi marí de rebutjos o altres matèries, excepte els següents:

a) materials de dragatge;

b) rebutjos de peix o materials resultants de les operacions d'elaboració dels peixos;

c) materials geològics inorgànics inerts, és a dir, material geològic sòlid, no elaborat químicament, els components químic del qual no és probable que s'alliberen al medi marí;

d) fluxos de diòxid de carboni resultants dels processos de captura de diòxid de carboni per al seu segrest.

4. No obstant això, no s'autoritzaran abocaments al mar de materials enumerats en l'apartat anterior que continguen nivells de radioactivitat més elevats que les concentracions de «minimis» (exemptes) definides per l'Organisme Internacional de l'Energia Atòmica de l'Organització de Nacions Unides.

5. L'abocament dels fluxos de diòxid de carboni resultants dels processos de captura de diòxid de carboni per al seu segrest només es podran autoritzar si es complixen totes les condicions següents:

a) l'evacuació es fa en una formació geològica del subsòl marí;

b) els fluxos estan constituïts quasi en exclusivitat per diòxid de carboni, si bé podran contindre altres substàncies associades procedents del material d'origen i/o dels processos de captura i segrest utilitzats; i

c) no s'afigen rebutjos o altres matèries amb el propòsit d'eliminar els dits rebutjos o matèries;

d) estes activitats es troben expressament permeses pels convenis marins regionals que siguen aplicables en funció de la zona geogràfica on se'n projecte la realització.

6. Qualsevol activitat d'abocament dels materials enumerats en l'apartat 3 d'este article haurà de ser autoritzada prèviament per l'autoritat competent, en funció de la ubicació geogràfica del lloc on se sol·licita efectuar l'abocament. Esta autorització serà atorgada per l'autoritat portuària si es realitza en domini públic portuari, o per l'autoritat marítima si es realitza fora d'este domini.

7. Les autoritzacions d'abocament requeriran informe previ favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, a l'efecte de determinar la compatibilitat amb l'estratègia marina corresponent, sense perjudi d'altres informes previstos en la legislació vigent.

8. L'autorització únicament podrà ser expedida quan en la sol·licitud es justifique que els materials s'han avaluat seguint els procediments que siguen aplicables d'acord amb la normativa aplicable en funció de la naturalesa dels rebutjos o, si no n'hi ha, els criteris, directrius i procediments pertinents adoptats pels convenis marins regionals i internacionals

que siguen aplicables en funció de la ubicació geogràfica del lloc on se sol·licita efectuar l'abocament.

9. Al presentar les sol·licituds per a l'abocament de rebutjos o altres matèries es demostrarà que s'ha prestat l'atenció deguda a la següent jerarquia d'opcions de gestió de rebutjos, la qual suposa un impacte ambiental creixent:

- a) reducció;
- b) reutilització;
- c) reciclatge «ex situ»;
- d) destrucció dels components perillosos;
- e) tractament per a reduir o retirar els components perillosos; i
- f) evacuació en terra, en l'atmosfera i en el mar.

Article 33. *Incineració en el mar.*

Queda prohibida, amb caràcter general, la incineració en el medi marí de qualssevol rebutjos o altres matèries. Per incineració en el mar s'entén la crema de rebutjos o altres matèries a bord d'un barco, una plataforma o una altra construcció en el mar per a l'eliminació deliberada per destrucció tèrmica, excepte la d'aquells rebutjos o altres matèries resultants, directament o indirectament, de les operacions normals d'estos rebutjos.

Article 34. *Excepcions.*

Les disposicions dels dos articles anteriors no s'aplicaran quan siga necessari salvaguardar la seguretat de la vida humana o de barcos, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar, en casos de força major deguts a les inclemències del temps o en qualsevol altre cas que constituïska un perill per a la vida humana o una amenaça real per a barcos, aeronaus, plataformes o altres construccions en el mar, si l'abocament o la incineració en el mar pareixen ser l'únic mitjà per a evitar l'amenaça i si hi ha tota probabilitat que els danys resultants del dit abocament o de la dita incineració en el mar siguen menors que els que ocorrien d'una altra manera. L'abocament o la incineració en el mar es durà a terme de manera que es reduïska al mínim la probabilitat de causar danys als sers humans o comprometre la consecució del bon estat ambiental, i es posarà immediatament en coneixement de l'Administració ambiental i de l'autoritat marítima o portuària competents. En cas que estos òrgans siguen de la mateixa Administració, s'entendrà complit el tràmit amb la comunicació a un dels òrgans només, que la traslladarà d'ofici a l'altre.

Article 35. *Col·locació de matèries sobre el fons marí.*

1. Queda prohibit, amb caràcter general, el depòsit de matèries o altres objectes sobre el fons marí quan la dita activitat tinga com a objecte la mera evacuació i/o abandó.

2. Es prohibix, amb caràcter general, la col·locació d'embarcacions de qualsevol classe, excepte d'aquelles que es destinen a la instal·lació d'esculls artificials i siguen autoritzats per a esta finalitat d'acord amb la normativa aplicable i de plataformes per a l'extracció de gas o petroli en desús, o de restes d'estes, sobre el fons marí.

3. Per a la col·locació o depòsit de matèries o altres substàncies sobre el fons o el subsòl marí es requerirà el projecte corresponent, que serà autoritzat per l'Administració competent amb un informe previ favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí a l'efecte de determinar la seua compatibilitat amb l'estratègia marina corresponent, sense perjuí d'altres informes previstos en la legislació vigent. L'autorització únicament podrà ser concedida quan en la sol·licitud es justifique que els materials s'han avaluat seguint els procediments que siguen aplicables d'acord amb la normativa específica en funció de la naturalesa d'estos o, si no n'hi ha, els criteris, directrius i procediments pertinents adoptats pels convenis marins que hi siguen aplicables. El projecte haurà d'incloure una avaluació del fons marí on es pretenga realitzar la col·locació o depòsit, així com dels efectes que l'actuació pugua causar en el medi marí i en les activitats humanes en el mar.

4. Per a la col·locació de matèries amb la finalitat d'instal·lar esculls artificials, el projecte haurà de tindre en compte els criteris que reglamentàriament s'establisquen.

5. Quan dels programes de vigilància que es realitzen o del seguiment del medi marí es deduïska que les matèries o substàncies depositades sobre el fons marí provoquen impactes no previstos o no complixen els objectius, l'òrgan competent per a autoritzar-ne la col·locació determinarà les mesures correctores corresponents que resultaran d'aplicació o, si és el cas, podrà ordenar-ne la retirada.

TÍTOL V

Infraccions i sancions

Article 36. *Infraccions i sancions.*

Els incompliments de les mesures adoptades en virtut dels programes de mesures o de les autoritzacions regulades en la present llei seran sancionats de conformitat amb la legislació sectorial corresponent.

Disposició addicional primera. *Recursos genètics marins.*

Els recursos genètics marins seran regulats per la legislació de pesca en matèria de recursos marins vius.

Disposició addicional segona. *Habilitació.*

1. El Govern podrà definir noves demarcacions marines o modificar les que hi ha, atenent principalment les característiques hidrològiques, oceanogràfiques i biogeogràfiques i de manera compatible amb les regions i subregions marines.

2. El Govern podrà actualitzar i modificar els annexos de l'I al V de la present llei d'acord amb el progrés científic i tècnic relacionat amb l'aplicació de la Llei de Protecció del Medi Marí, o per a la seua adaptació als convenis o acords internacionals dels quals el Regne d'Espanya siga part o normativa comunitària.

Disposició addicional tercera. *Responsabilitat per incompliment de normes de Dret Comunitari.*

1. La responsabilitat davant del dany ambiental causat al medi marí es dirimirà en els termes que recull la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.

2. En els danys mediambientals que tinguen l'origen en un succés les conseqüències del qual, pel que fa a responsabilitats o indemnització, estiguen establits en algun dels convenis internacionals enumerats en l'annex IV, de la Llei 26/2007, incloent-hi les seues eventuais modificacions futures vigents a Espanya, caldrà ajustar-se al que s'establix en estos convenis.

3. Les administracions públiques i qualssevol altres entitats integrants del sector públic que, en l'exercici de les seues competències, incomplisquen el que disposa esta llei respecte a obligacions derivades de normes del dret de la Unió Europea, i donen lloc al fet que el Regne d'Espanya siga sancionat per les institucions europees assumiran en la part que els siga imputable les responsabilitats que es meriten d'este incompliment, de conformitat amb el que preveu esta disposició i les de caràcter reglamentari que, en desplegament i execució d'esta disposició, es dicten.

4. El Consell de Ministres, amb audiència prèvia de les administracions o entitats afectades, serà l'òrgan competent per a declarar la responsabilitat pel dit incompliment i acordar, si és el cas, la compensació d'este deute amb les quantitats que haja de transferir l'Estat a l'Administració o a l'entitat responsable per qualsevol concepte, pressupostari i no pressupostari. En la resolució que s'adopte es tindran en compte els fets i fonaments continguts en la resolució de les institucions europees, s'arreglaran els criteris d'imputació tinguts en compte per a declarar la responsabilitat i s'acordarà l'extinció total o parcial del deute. L'acord es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado».

5. S'habilita el Govern per a desplegar reglamentàriament el que estableix la present disposició, regulant les especialitats que resulten aplicables a les diferents administracions públiques i entitats a què es referix l'apartat tres d'esta disposició.

Disposició adicional quarta. *Calendari per a l'elaboració i l'aplicació de les estratègies marines.*

En l'elaboració de les estratègies marines regulades en el títol II de la present llei, se seguirà el següent calendari d'aplicació:

1. L'avaluació inicial, la definició del bon estat ambiental i la definició d'objectius ambientals s'han de completar abans del 15 de juliol de 2012.
2. Els programes de seguiment s'han d'elaborar i aplicar abans del 15 de juliol de 2014.
3. Els programes de mesures s'han d'elaborar l'any 2015 i aplicar-se l'any 2016.

Disposició adicional quinta. *Aplicació de la norma de més gran protecció ambiental a les aigües costaneres.*

Quan la legislació d'aplicació del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i en particular la planificació hidrològica, respecte de les aigües costaneres, no preveja mesures per a assolir els objectius ambientals establits en la present llei i en les seues normes de desplegament, o bé estes mesures siguen insuficients per a aconseguir-ne els objectius, serà aplicable la present llei i les seues normes de desplegament. Sense perjudi del que s'ha exposat anteriorment, serà aplicable en tot cas la norma que resulte més exigent respecte de la protecció ambiental d'estes aigües.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

La present norma es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució Espanyola, que estableix la competència de l'Estat sobre legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció del medi ambient en el seu territori.

Disposició final segona. *Incorporació de directiva comunitària.*

Per mitjà de la present llei s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2008/56/CE, de 17 de juny, que estableix un marc d'acció comunitària per a la política del medi marí.

Disposició final tercera. *Aplicació supletòria.*

Tindrà caràcter supletori de la present llei, pel que fa a la naturalesa i el règim del medi marí, la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes, i el Reial Decret 1471/1989, d'1 de desembre, pel qual es va aprovar el reglament de desplegament i execució de la Llei de Costes.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 29 de desembre de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Llistes indicatives de característiques, pressions i impactes (referent als articles 8, 9, 10 i 11)

QUADRO 1

Característiques

Característiques físiques i químiques.	Topografia i batimetria del fons marí.
	Règim anual i estacional de temperatures, camp dels corrents, afloraments, exposició a l'onatge, característiques de mescla, terbolesa, temps de residència.
	Distribució espacial i temporal de la salinitat.
	Distribució espacial i temporal dels nutrients i de l'oxigen (NID, NT, PID, PT, COT).
	Perfils de pH, pCO ₂ o mesura equivalent d'acidificació marina.
Tipus d'hàbitat.	Tipus d'hàbitat que prevalen en el fons marí i en la columna d'aigua, amb descripció de les seues característiques físiques i químiques com la profunditat, règim de temperatures de l'aigua, corrents i altres moviments de l'aigua, salinitat, estructura i composició de substrats del llit marí. Cens i cartografia dels tipus d'hàbitat especials, en particular els que la legislació comunitària (directives sobre «Hàbitats» i «Aus silvestres») o els convenis internacionals reconeixen i consideren d'interés especial per a la ciència o la diversitat biològica.
	Hàbitat de zones que mereixen una menció específica per les seues característiques, la seua localització o la seua importància estratègica. Pot tractar-se de zones subjectes a pressions extremes o específiques o de zones que mereixen un règim de protecció específic.
Característiques biològiques.	Descripció de les comunitats biològiques associades als hàbitats predominants en el fons marí i en la columna d'aigua. S'inclouria la informació sobre les comunitats de fitoplàncton i zooplàncton, incloent-hi les espècies i la seua variabilitat estacional i geogràfica.
	Informació sobre angiospermes, macroalgues i fauna bentònica d'invertebrats, incloent-hi la composició per espècies, la biomassa i la variabilitat anual o estacional.
	Informació sobre l'estructura de les poblacions de peixos, incloent-hi l'abundància, la distribució i l'estructura edat/grandària de les poblacions.
	Descripció de la dinàmica de les poblacions, de la superfície de distribució natural i real i de la situació de les espècies de mamífers i rèptils marins presents en la demarcació marina.
	Descripció de la dinàmica de les poblacions, de la superfície de distribució natural i real i de l'estat de les espècies d'aus marines presents en la demarcació marina.
	Descripció de la dinàmica de les poblacions, de la superfície de distribució natural i real i de l'estat de les altres espècies presents en la demarcació marina emparades per la legislació comunitària o per acords internacionals.
Relació detallada de la presència temporal, abundància i distribució espacial de les espècies al·lòctones o exòtiques o, si és el cas, de formes genèticament diferents de les espècies natives, presents en la demarcació marina.	

Altres característiques.	Descripció de la situació pel que fa a les substàncies químiques, incloent-hi les substàncies químiques preocupants, la contaminació dels sediments, les zones crítiques, els problemes sanitaris i la contaminació de la biota (en particular la biota prevista per al consum humà).
	Descripció de qualssevol altres característiques típiques o específiques de la demarcació marina.

QUADRO 2

Pressions i impactes

Pèrdues físiques.	Soterrament (per estructures fetes per l'home o eliminació de residus de dragatge, etc.).
	Segellament (per construccions permanents, etc.).
Danys físics.	Modificacions de la sedimentació (p. ex. per abocaments, increment de l'escolament o dragatge/eliminació de residus de dragatge).
	Abrasió (p. ex., impacte en el llit marí a causa de pesca, navegació, ancoratge).
	Extracció selectiva (p. ex., exploració i explotació en el llit marí i en el subsòl de recursos vius i no vius, com l'extracció d'arenes per a rehabilitació de platges).
Altres perturbacions físiques.	Soroll subaquàtic (p. ex. navegació, equips acústics submarins).
	Fems en el mar.
Interferència amb els processos hidrològics.	Modificacions significatives del règim tèrmic (p. ex. per abocaments de centrals elèctriques).
	Modificacions significatives del règim de salinitat (p. ex. per abocaments de salmorra, per construccions que impedisquen els moviments de l'aigua o per captació d'aigua).
Contaminació per substàncies perilloses.	Introducció de compostos sintètics (p. ex. substàncies prioritàries segons la legislació d'aigües que són pertinents per al medi marí, com ara plaguicides, agents antiincrustants, productes farmacèutics, a causa, p. ex., de pèrdues des de fonts difuses, contaminació procedent dels barcos o deposició atmosfèrica) i substàncies biològicament actives.
	Introducció de substàncies i compostos no sintètics (p. ex. metalls pesants, hidrocarburs, a causa, p. ex., de contaminació procedent dels barcos, de les prospeccions i explotacions de minerals, gas o petroli, de la deposició atmosfèrica o de les entrades procedents dels rius).
	Introducció de radionúclids.
Abocaments sistemàtics i/o intencionats de substàncies.	Introducció d'altres substàncies –sòlides, líquides o gasoses– com a conseqüència del seu abocament sistemàtic i/o intencional al medi marí, permesa en virtut de la legislació nacional o els convenis internacionals.
Acumulació de nutrients i matèries orgàniques.	Entrada de fertilitzants i altres substàncies riques en nitrogen i fòsfor (p. ex. de fonts puntuals i difuses, entre estes l'agricultura, l'aqüicultura o la deposició atmosfèrica).
	Entrada de matèries orgàniques (p. ex. clavegueram, aquicultura, entrades procedents dels rius).
Perturbacions biològiques.	Introducció d'organismes patògens microbians.
	Introducció d'espècies al·loctones i transferències.
	Extracció selectiva d'espècies, incloses les captures accessòries accidentals (p. ex. per pesca recreativa).

ANNEX II

Descriptors qualitius per a determinar el bon estat ambiental (referent a l'article 9)

(1) Es manté la biodiversitat. La qualitat i la freqüència dels hàbitats i la distribució i abundància d'espècies estan en consonància amb les condicions fisiogràfiques, geogràfiques i climàtiques regnants.

(2) Les espècies al·lòctones introduïdes per l'activitat humana es troben presents en nivells que no afecten de manera adversa els ecosistemes.

(3) Les poblacions de totes les espècies marines explotades comercialment es troben dins dels límits biològics segurs, i presenten una distribució de la població per edats i talles que demostra la bona salut de les reserves.

(4) Tots els elements de les xarxes tròfiques marines, en la mesura que són coneguts, es presenten en abundància i diversitat normals i en nivells que poden garantir l'abundància de les espècies a llarg termini i el manteniment ple de les capacitats reproductives.

(5) L'eutrofització induïda pel ser humà es minimitza, especialment els efectes adversos, com poden ser les pèrdues en biodiversitat, la degradació dels ecosistemes, les proliferacions d'algues nocives i el dèficit d'oxigen en les aigües profundes.

(6) La integritat dels fons marins es troba en un nivell que garanteix que l'estructura i les funcions dels ecosistemes estan resguardades i que els ecosistemes bentònics, en particular, no patixen efectes adversos.

(7) L'alteració permanent de les condicions hidrogràfiques no afecta de manera adversa els ecosistemes marins.

(8) Les concentracions de contaminants es troben en nivells que no donen lloc als efectes de contaminació.

(9) Els contaminants presents en els peixos i altres productes de la pesca destinats al consum humà no superen els nivells establits per la normativa comunitària o per altres normes pertinents.

(10) Les propietats i les quantitats de fems en el mar no resulten nocives per al medi litoral i el medi marí.

(11) La introducció d'energia, incloent-hi el soroll subaquàtic, se situa en nivells que no afecten de manera adversa el medi marí.

Quan el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí considere que no és adequat utilitzar un o més d'estos descriptors, proporcionarà a la Comissió de la Unió Europea una justificació de les raons d'esta consideració.

ANNEX III

Llista indicativa de les característiques que s'han de tindre en compte per a l'establiment d'objectius ambientals (referent a l'article 10)

(1) Cobertura adequada dels elements que caracteritzen el medi marí de la demarcació marina.

(2) Necessitat d'establir:

a) objectius per a determinar les condicions ideals en funció de la definició de bon estat ambiental;

b) objectius mesurables i els seus corresponents indicadors que en permeten el seguiment i l'avaluació; i

c) objectius operatius relacionats amb mesures d'aplicació concretes que faciliten la seua execució.

(3) Especificació de l'estat ambiental que s'haja d'aconseguir o mantindre i formulació d'eixe estat en propietats mesurables dels elements que caracteritzen el medi marí d'una demarcació marina.

(4) Coherència del conjunt d'objectius. Absència de contradicció entre estos.

(5) Especificació dels recursos necessaris per a la consecució dels objectius.

(6) Formulació dels objectius, inclosos possibles objectius provisionals, i el calendari de realització.

(7) Especificació d'indicadors previstos per a seguir els avanços i orientar les decisions de gestió de tal manera que s'aconseguiquen els objectius.

(8) Si és procedent, especificació de punts de referència (punts de referència límit i objectiu).

(9) Consideració de les conseqüències econòmiques i socials en la definició dels objectius.

(10) Examen del conjunt dels objectius ambientals, indicadors associats, punts de referència límit i objectiu, per a determinar si la consecució dels objectius ambientals permetrà al medi marí de la demarcació marina ajustar-se a l'estat ambiental desitjat.

(11) Compatibilitat dels objectius ambientals amb els objectius que la Unió Europea i el Regne d'Espanya s'han compromés a aconseguir en virtut dels corresponents acords internacionals i regionals, utilitzant aquells que siguen més pertinents per a la demarcació marina de què es tracte a fi d'assolir els objectius ambientals establits.

(12) Després d'articular els objectius ambientals i els indicadors, examen del conjunt a la llum dels objectius ambientals per a determinar si la consecució d'estos objectius permetrà al medi marí ajustar-se a l'estat ambiental desitjat.

ANNEX IV

Programes de seguiment (referent a l'article 11)

(1) Necessitat de proporcionar informació que permeta avaluar l'estat ambiental i fer una estimació del que queda per cobrir, així com els avanços registrats, per a aconseguir el bon estat ambiental.

(2) Necessitat de produir la informació que permeta determinar els indicadors adequats per als objectius ambientals.

(3) Necessitat de produir la informació que permeta avaluar l'impacte de les mesures.

(4) Necessitat de preveure activitats per a determinar la causa del canvi i les possibles mesures correctores que haurien d'adoptar-se per a restablir el bon estat ambiental, si s'observen divergències amb l'estat ambiental desitjat.

(5) Necessitat de proporcionar informació sobre els agents químics presents en les espècies destinades al consum humà de les zones de pesca.

(6) Necessitat de preveure activitats per a confirmar que les mesures correctores aporten els canvis desitjats i no tenen efectes secundaris indesitjables.

(7) Necessitat d'agrupar la informació per a cada una de les demarcacions marines.

(8) Necessitat de garantir la comparabilitat dels enfocaments i mètodes d'avaluació dins de cada demarcació marina o entre estes.

(9) Necessitat de formular prescripcions tècniques i mètodes normalitzats de seguiment a escala comunitària perquè les dades siguen comparables.

(10) Necessitat de garantir, en la mesura que siga possible, la compatibilitat amb els programes existents elaborats a escala regional i internacional per a fomentar la coherència entre programes i evitar-ne les duplicacions, i d'utilitzar les directrius de seguiment que siguen més pertinents per a la demarcació marina de què es tracte.

(11) Necessitat d'incloure en l'avaluació inicial una valoració dels principals canvis que afecten les condicions ecològiques i, si és procedent, dels problemes nous o emergents.

(12) Necessitat d'abordar en l'avaluació inicial els elements pertinents mencionats en l'annex I, tenint en compte la seua variabilitat natural, i avaluar l'evolució cap a la consecució dels objectius ambientals recurrent, si és procedent, als indicadors establits i als seus punts de referència límit o objectiu.

ANNEX V

Programes de mesures: tipus de mesures (referent a l'article 13)

- (1) Control de les entrades: mesures de gestió que influïsquen en la intensitat autoritzada d'una activitat humana.
- (2) Control de les eixides: mesures de gestió que influïsquen en el nivell de pertorbació autoritzat d'un element de l'ecosistema.
- (3) Control de la distribució espacial i temporal: mesures de gestió que influïsquen en el lloc i en el moment en què s'autoritze una activitat.
- (4) Mesures de coordinació de la gestió: instruments de garantia de la coordinació.
- (5) Mesures de millora de la traçabilitat de la contaminació marina, quan siguen viables.
- (6) Incentius econòmics: mesures de gestió que, pel seu interès econòmic, inciten els usuaris dels ecosistemes marins a adoptar un comportament que contribuïska a la consecució de l'objectiu d'un bon estat ambiental.
- (7) Instruments d'atenuació i reparació: instruments de gestió que orienten les activitats humanes cap a una restauració dels elements danyats dels ecosistemes marins.
- (8) Comunicació, participació dels interessats i conscienciació del públic.
- (9) Estratègies de conservació, plans de recuperació i plans de conservació d'espècies marines incloses en el Catàleg Espanyol d'Espècies Amenaçades.
- (10) Estratègies i plans o instruments de conservació i restauració d'hàbitat marins inclosos en el Catàleg Espanyol d'Hàbitat en Perill de Desaparició.
- (11) Planificació espacial marina.
- (12) Àrees marines protegides.